

Stanowisko nr 1
Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie
z dnia 13 grudnia 2019 r.

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie
w składzie:

1. adw. Mikołaj Pietrzak – Dziekan
2. adw. Anna Atanasow
3. adw. Zbigniew Banaszczyk
4. adw. Michał Bieniak
5. adw. Katarzyna Bilewska
6. adw. Anna Czepkowska-Rutkowska – Sekretarz
7. adw. Michał Fertak
8. adw. Katarzyna Gajowniczek-Pruszyńska – Wicedziekan
9. adw. Jakub Jacyna – Skarbnik
10. adw. Aleksander Krysztofowicz – Zastępca Sekretarza
11. adw. Andrzej Orliński – Wicedziekan
12. adw. Luka Szaranowicz
13. adw. Kamil Szmid
14. adw. Michał Szpakowski
15. adw. Maciej Ślusarek

w trybie obiegowym w dniu 13 grudnia 2019 r., podjęła jednogłośnie następujące stanowisko:

STANOWISKO OKRĘGOWEJ RADY ADWOKACKIEJ W WARSZAWIE
Z DNIA 13 GRUDNIA 2019 ROKU
W SPRAWIE PROJEKTU USTAWY USTANAWIAJĄCEJ REPRESJE WOBEC SĘDZIÓW

I.

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie stanowczo protestuje przeciwko stosowaniu represji dyscyplinarnych o charakterze politycznym wobec sędziów sądów powszechnych wykonujących zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 roku wydany w połączonych sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18.

Takimi represjami są działania już obecnie podejmowane przez Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz jego zastępców wobec Sędziów, którzy stosują się do ww. Wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE. Stanowi to niedopuszczalną ingerencję w sferę orzeczniczą poprzez penalizowanie czynności, do których podjęcia sędziowie są obowiązani

na podstawie prawa Unii Europejskiej, a także Konstytucji RP i krajowego prawa procesowego.

Niepokojąca jest zapowiedź ostatecznej likwidacji niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądowej poprzez opublikowanie w nocy z 12 na 13 grudnia 2019 roku projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Sejm IX Kadencji, druk sejmowy nr 69). Wprowadza on między innymi sankcje dyscyplinarne za każde działanie, które wykonuje obowiązujące w Polsce prawo a które jest sprzeczne z linią partyjną partii rządzącej. Projektodawcy proponują m.in. wprowadzenie do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych art. 9d o następującym brzmieniu: „przedmiotem obrad kolegium i samorządu sędziowskiego nie mogą być sprawy polityczne, w szczególności zakazane jest podejmowanie uchwał wyrażających wrogość wobec innych władz Rzeczypospolitej Polskiej i jej konstytucyjnych organów, a także krytykę podstawowych zasad ustroju Rzeczypospolitej Polskiej”.

Budzi sprzeciw wprowadzanie zmian, nawiązujących do najbardziej represyjnych regulacji kodeksu karnego z 1969 roku, sankcjonującego czyny skierowane przeciwko ustrojowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Proponowane zmiany zostały zaproponowane i opublikowane w wigilię 38 rocznicy wprowadzenia stanu wojennego. W tamtych trudnych dniach Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie w dniu 14 grudnia 1981 r. podjęła historyczną uchwałę, której fragment należy dzisiaj przypomnieć:

W tych trudnych dniach Rada Adwokacka w Warszawie, mając na uwadze, że podstawowym obowiązkiem adwokatury jest udzielanie pomocy prawnej obywatelom oraz ochrona ich praw, wzywa wszystkich członków naszej Izby do odważnego i bezkompromisowego wykonania tego odpowiedzialnego obowiązku. W naszej skomplikowanej sytuacji, w naszym kraju, musimy zrobić wszystko aby ułatwić należytą pomoc prawną tym, którzy tego potrzebują.

III.

Wskazana wyżej nowelizacja, nakazując sędziom nieprzestrzeganie prawa unijnego i przyjęcie linii partyjnej, przywodzi na myśl najgorsze wzorce państw totalitarnych i, co przyznają wprost projektodawcy w uzasadnieniu przedłożonego projektu, godzi w niezawisłość sędziowską i niezależność sądową.

W swoich skutkach ustawa ta, jeżeli zostanie uchwalona, nie różni się niczym od zapisu, w którym ustawodawca z góry przesądza, że w każdym sporze sądowym z państwem, to państwo ma zawsze rację.

IV.

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie wyraża stanowczy sprzeciw wobec rozwiązań zawartych we wskazanym wyżej projekcie ustawy.

W demokratycznym państwie prawnym ustawodawca nie może przyjmować roli karbowego, który za pomocą ustaw „dyscyplinujących”, sprzecznych z Konstytucją i podstawowymi zasadami porządku prawnego, będzie wymuszał określone orzeczenia sądów, w szczególności

wymagające złamania prawa, byle tylko uzyskać zgodność z wyznawaną linią partyjną. Taka supremacja władzy ustawodawczej nad władzą sądowniczą została odrzucona przez Naród Polski wraz z odrzuceniem zasad konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jest obca ustrojom demokratycznym i zachodniej kulturze prawnej.